

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 2 iunie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Symvoulio tis Epikrateias – Grecia) – Kapnoviomichania Karelia AE/Ypourgos Oikonomikon

(Cauza C-81/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Fiscalitate — Regimul general al accizelor — Directiva 92/12/CEE — Tutun prelucrat care circulă în regim de suspendare a accizelor — Răspunderea antrepozitarului autorizat — Posibilitatea statelor membre de a face antrepozitarul autorizat răspunzător în solidar pentru plata sumelor corespunzătoare sancțiunilor pecuniare aplicate autorilor unui act de contrabandă — Principiile proporționalității și securității juridice)

(2016/C 287/12)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Symvoulio tis Epikrateias

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Kapnoviomichania Karelia AE

Pârât: Ypourgos Oikonomikon

Dispozitivul

Directiva 92/12/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind regimul general al produselor supuse accizelor și privind deținerea, circulația și monitorizarea acestor produse, astfel cum a fost modificată prin Directiva 92/108/CEE a Consiliului din 14 decembrie 1992, citită în lumina principiilor generale ale dreptului Uniunii Europene, în special a principiilor securității juridice și proporționalității, trebuie interpretată în sensul că se opune unei reglementări naționale – precum cea în discuție în litigiul principal, care permite să fie declarați răspunzători în solidar pentru plata sumelor corespunzătoare sancțiunilor pecuniare aplicate în caz de infracțiune săvârșită pe parcursul circulației produselor în regim de suspendare a accizelor, printre alții, proprietarii acestor produse, în cazul în care au un raport contractual cu autorii încălcării în virtutea căruia aceștia sunt mandatarii lor – în temeiul căreia antrepozitarul autorizat este declarat răspunzător în solidar pentru plata sumelor respective, fără să poată evita această răspundere făcând dovada că este total străin de acțiunile autorilor infracțiunii, chiar în condițiile în care, potrivit dreptului național, acest antrepozitar nu era nici proprietarul produselor menționate în momentul săvârșirii infracțiunii și nici nu avea un raport contractual cu autorii acesteia din urmă în virtutea căruia ei erau mandatarii săi.

⁽¹⁾ JO C 138, 27.4.2015.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 31 mai 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Köln – Germania) – Reha Training Gesellschaft für Sport- und Unfallrehabilitation mbH/ Gesellschaft für musikalische Aufführungs- und mechanische Vervielfältigungsrechte eV (GEMA)

(Cauza C-117/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Proprietate intelectuală — Drept de autor și drepturi conexe — Directiva 2001/29/CE — Articolul 3 alineatul (1) — Directiva 2006/115/CE — Articolul 8 alineatul (2) — Noțiunea „comunicare publică” — Instalarea de televizoare de către operatorul unui centru de refacere pentru a permite pacienților să privească emisiuni televizate]

(2016/C 287/13)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Köln

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Reha Training Gesellschaft für Sport- und Unfallrehabilitation mbH

Pârâtă: Gesellschaft für musikalische Aufführungs- und mechanische Vervielfältigungsrechte eV (GEMA)

cu participarea: Gesellschaft zur Verwertung von Leistungsschutzrechten mbH (GVL)

Dispozitivul

Într-o cauză precum cea din litigiul principal, în care se susține că difuzarea de emisiuni televizate prin intermediul televizoarelor instalate de operatorul unui centru de refăcere în spațiile sale afectează drepturile de autor și drepturile protejate ale unui număr mare de persoane interesate, în special compozitori, textieri și editori muzicali, dar și artiști interpreți sau executanți, producători de fonograme, autori de texte, cât și editorii acestora, se impune să se considere că o asemenea situație constituie o „comunicare publică” atât în raport cu articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională, cât și cu articolul 8 alineatul (2) din Directiva 2006/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind dreptul de închiriere și de împrumut și anumite drepturi conexe dreptului de autor în domeniul proprietății intelectuale și în funcție de aceleași criterii. Pe de altă parte, aceste două dispoziții trebuie interpretate în sensul că o astfel de difuzare constituie un act de „comunicare publică”.

(¹) JO C 198, 15.6.2015.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 2 iunie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein hallinto-oikeus – Finlanda) – acțiune introdusă de C

(Cauza C-122/15) (¹)

(Trimitere preliminară — Politică socială — Principiile egalității de tratament și nediscriminării pe motive de vârstă — Directiva 2000/78/CE — Egalitate de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă — Articolele 2, 3 și 6 — Tratament diferențiat pe motive de vârstă — Legislație națională care prevede, în anumite ipoteze, o impozitare mai ridicată pentru veniturile din pensii decât pentru veniturile salariale — Domeniul de aplicare al Directivei 2000/78 — Competența Uniunii Europene în materie de fiscalitate directă)

(2016/C 287/14)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părtea din procedura principală

C

Dispozitivul

Articolul 3 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă trebuie interpretat în sensul că o reglementare națională precum cea în discuție în litigiul principal, privind un impozit complementar pe veniturile din pensii, nu intră nici în domeniul de aplicare material al acestei directive și, în consecință, nici al articolului 21 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

(¹) JO C 171, 26.5.2015.